

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

262. An Episcopus, postquam Vicario contulit dictam facultatem, possit adhuc concurrere cum illo, illum in conferendo prævenire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

Quaestio 258. An vi concessa talis facultatis conferendi possit quoque commendare Vicarius in casibus, in quibus id potest Episcopus?

R Esp. Affirmativè. Sbroz. l. 2. q. 83. n. 1. Barbof. cit. alleg. 54. num. 64. Azor. cit. cap. 44. qu. 10. Castropal. loc. cit. nu. 15. Pax- Jord. loc. cit. nu. 172. quia conferre est quid majus, quam commendare, & cui vi facultatis alicujus concessa licet aliquid, quod plus est, non potest non eidem licere, quod minus est. Sbroz. Azor. Castropal. locis cit. Proceduntque hac à fortiori, dum dicta facultas concessa esset Vicario sub verbo providendi, Castropal. loc. cit. quia illud significationem latiore habet, omnisque modos provisionis propriissime comprehendit. Castrop. loc. cit. ex Gonz. gl. 17. num. 2. ubi expressè, quod etiam includat commendam citatis pro hoc Gemin. in c. nemo de elect. in 6. nu. 7. Franc. ibidem. num. 5. Rotà de c. 791. num. 9. part. 1. divers. Responsum tamen non procedere in Vicario speciali constituto ad conferendam (posito quod talis constitui possit) ita ut ille commendare nequeat, asserit Sbroz. cit. qu. 83. citatis Gemin. ubi antè. Felin. in cap. auditis. de praescript. num. 12. &c.

Quaestio 259. An igitur etiam vi talis facultatis possit eligere & presentare, ubi ea spectant ad Episcopum?

R Esp. Respondet affirmativè Azor. loc. cit. ubi expressè: Pari ratione quanto Vicarius accipit specialem facultatem conferendi beneficia, eo ipso intelligitur accepisse potestatem eligendi, instituendi, confirmandi, & presentandi, &c. Idem tenet Castropal. loc. cit. n. 15. citans Lambert. de jurep. part. 1. cap. 2. qu. 4. art. 4. ed quod nomine conferendi in materia favorabili, & in mandatis & facultatibus ordinariis comprehendantur omnes modi providendi, etsi in mandatis otiosis sit contrarium. Procederetque hoc ipsum quoque à fortiori, si facultas illa conferendi ei data sub dicto termino providendi. Gonz. loc. cit. n. 1. citatis quamplurimis.

2. Verùm contrarium tenent Pirh. loc. cit. nu. 52. Laym. in cap. cum in generali. de off. Vicar. nu. 7. Garcias part. 5. cap. 8. num. 83. citans Roch. de Curte v. honorificum. n. 25. ed quod licet conferre longè plus sit, quam presentare, sit tamen etiam longè quid diverium à presentare, adeoque etiam potestas conferendi, & potestas presentandi valde inter se differant, à diversis autem non sit illatio, praesertim in materia stricta. Pro qua posteriore sententia videntur quoque facere illa, quae dicta quaest. ante hanc. 3. nu. 1. nempe quod facultas generalis conferendi non extendat se ad ea beneficia, quorum collatio seu provisio non nisi jure speciali, seu non ordinario competit Episcopo (non enim per jus speciale ibi intelligi videtur solum privilegium) qualia sunt, ad quae eligere vel presentare haberet Episcopus, cum id non haberet de jure ordinario, sed de jure aliquo speciali, v. g. quia vi foundationis à se factae, vel donatione sibi facta haberet jus patronatus.

R. Leuren. Vicarius Episc. Tract. 1.

Quaestio 260. An facultas conferendi beneficia extendat se quoque ad resignationes recipiendas?

R Esp. Affirmativam probabilem censet Castropal. loc. cit. nu. 10. ed quod resignatio solum potest fieri coram Superiore potente beneficium resignatum conferre, ut gl. in Clem. unic. de renunc. v. manibus, adeoque, cum Vicarius sit Superior, & possit resignata conferre, poterit & resignationes admittere. E contra Pirh. loc. cit. n. 52. absolutè negat posse Vicarium vi concessae facultatis conferendi admittere resignationes sive factas simpliciter, sive permutationis gratia; ed quod haec sunt diverfa potestates, à quarum una non liceat argumentari ad alteram. Citat pro hoc Parisium de resign. lib. 7. qu. 24. nu. 15. & 16.

Quaestio 261. An Vicarius conferens vi dictae facultatis sibi concessa conferat tanquam Ordinarius?

R Esp. Negativè, sed dicitur illa conferre tanquam delegatus seu specialis commissarius. Sbroz. lib. 2. qu. 88. nu. 1. citans Felin. in cap. licet. de off. Ordinar. col. 1. Pavin. de potest. Capit. sede vac. part. 2. qu. 10. nu. 31. Paris. cons. 80. nu. 13. in 4. Cuch. Insti. jur. can. de Vicar. Episc. nu. 112. Unde jam etiam à tali collatione appellari poterit ad Episcopum. Sbroz. loc. cit. nu. 2. citatis Pavin. Paris. ubi antè. Gemin. Franc. in cap. 2. de off. Vicar. in 6. Cuch. n. 13. Milisiam repertor. v. Vicar. Episc.

Quaestio 262. Num Episcopus, postquam Vicario suo contulit dictam facultatem, possit adhuc concurrere cum illo, illumque praevenerè in conferendo?

R Esp. Affirmativè. Barbof. cit. alleg. 54. n. 65. Pax- Jord. cit. loc. nu. 181. Azor. cit. cap. 44. qu. 12. Pirh. ad tit. de off. Vicar. nu. 55. Laym. ad c. cum in generali. tit. eod. in 6. nu. 2. Sbroz. l. 2. qu. 93. citans quamplurimos. Dando enim istam facultatem Vicario, non dedit illam privativè, seu privando se illa, sed cumulativè, retinendo semper sibi quoad hoc majore potestate, quemadmodum dicitur de Papa concedente Episcopis alternativam, quin &c. ut Sbroz. loc. cit. nu. 3. per collationem factam ab Episcopo Vicarius censetur revocatus quoad illam collationem.

2. Unde jam etiam, si uterque Episcopus & Vicarius contulissent, & non constaret, quis eorum prius contulisset, praeferi debet collatio facta ab Episcopo. Azor. Pirh. Laym. Pax Jord. locis cit. Sbroz. lib. 2. qu. 94. Ampliatur idiplum, ut procedat, etiam si Episcopus contulerit beneficium extra diocesis in eadem die, quo contulit Vicarius. Pirh. ex Sbroz. loc. cit. num. 3. citante pro hoc Lambert. de jurep. lib. 2. part. 3. qu. ... art. 3. Covar. lib. 3. variar. resol. cap. 20. num. 8. Cuch. ubi antè. nu. 97. Restringitur è contra, ut non procedat, ubi provisos à Vicario accepisset jam possessionem ante provisos ab Episcopo; quia melior est conditio possidentis. Sbroz. loc. cit. nu. 5. citans Cuch. ubi antè. num. 44. Rebuff. in pr. tit. de form. Vicar. num. 213. Item si in collatione facta à Vicario adesset dies & hora, & in collatione facta ab Episcopo tantum adesset dies. Idque ideo, quia collatio

H 3

tio

tio Vicarii magis determinatum tempus habet. Sbroz. citans Jason, in l. i. ff. solut. matrim. n. 6. quemadmodum hæc dicuntur de Papa concurrente cum inferioribus collatoribus. Item si proviſus à Vicario prius acceptasset collationem sibi factam. Sbroz. num. 8. Porro quæ hic dicta de Vicario & Episcopo, Sbroz. loc. cit. num. 4. extendit ad Capitulum sede vacante, ejusque Vicarium, ita ut præveniens vel in dubio collatio à Capitulo facta prævaleat collationi factæ à Vicario, cui à Capitulo potestas illa conferendi commissa. citat pro hoc Pavin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. n. 21. Calder. conf. 11. de off. Vicar.

Quæstio 263. An Vicarius instructus facultate conferendi, conferre possit beneficia constituta extra provinciam.

1. **R** Esp. affirmative, Fag. an. in c. presentata. de Testibus. n. 12. Sbroz. l. 2. q. 102. n. 4. citatis quamplur. Castropal. Tract. 13. d. 2. p. 30. d. 16. citans Azor. infl. mor. p. 2. l. 3. c. 44. q. 9. Garcias, p. 5. c. 8. n. 126. citans Covar. l. 3. var. c. 20. n. 28. Sanch. de matrim. l. 3. d. 34. num. 19. Paris. de resign. l. 2. q. 24. n. 32. Menoch. de arbit. l. 1. q. 43. num. 19. Lamb. de jurep. p. 2. l. 2. q. 2. c. 6. n. 3. Coraf. de benef. c. 8. n. 3. &c. Contra Bald. in l. 2. ff. de off. Proconsul. n. 1. Barbat. in c. novit. de off. leg. Germon. de Indult. Cardin. §. tibi quo ad. n. 89. hoc nixos fundamentum, quod licet Ordinarius possit exercere jurisdictionem voluntariam extra territorium, id tamen non possit locumtenens ordinarii inferioris à Principe, ut Bald. loc. cit. Bartol. in l. cunctos populos. c. de Sum. Trinitate. Franc. in c. cum in generali. de off. Vicar. in 6. Quod tamen fundamentum leve est, cum Vicarius Generalis Episcopi sit Ordinarius; & ad summum locum habeat in locumtenente Ordinarii, non Ordinario. Ad hæc non magis præjudicium aut injuria irrogetur Episcopo per exercitam in ejus Diœcesi jurisdictionem hanc voluntariam ab Episcopo extraneo, quam ab hujus Vicario, cum absque strepitu & figura judicii exerceatur, esto jurisdictione Vicarii in hoc; nimirum quod ad conferenda beneficia sit delegata, & non ordinaria, sicut est Episcopi (ut Garcias num. 129. contra Corasium. Boërium, Sbrozium) nam etiam delegata jurisdictione voluntaria concessa ab inferiore à Principe rectè exercetur extra territorium ob rationem datam. Garc. cit. n. 129. ex Sanch.

2. Neque his obstat citata l. 2. de off. Proconsul. in qua se fundant adversarii. Nam (quod solum dicitur in cit. Lege) licet Legatus Proconsulis à puncto, quo Proconsul Urbe egressus fuit non habeat jurisdictionem neque intra, neque extra provinciam, quia hanc dare non potest Proconsul Legato suo, quousque Provinciam fuit ingressus; per hoc tamen non negatur, quod Procontule ingresso in provinciam, Legatus ejus sicut & ipse Proconsul non possit exercere jurisdictionem voluntariam extra provinciam seu Diœcesim. Garc. n. 130. Castrop. l. c. n. 15.

3. Responſionem quoque ampliatur Sbroz. loc. cit. num. 6. ut Episcopus committere etiam possit Vicario alterius Episcopi in aliena Diœcesi residenti collationem beneficiorum suæ Diœcesis, adeoque is existens extra Diœcesim, in qua sunt beneficia conferenda ea conferre possit. Sed vide, quomodo hæc consistant cum

eo, quod Episcopus alteri à suo Vicario Generali committere nequeat collationem beneficiorum. Fortè hæc ampliatio locum habet, ubi Episcopus Vicario istius Diœcesis hic & nunc committeret seu delegaret collationem unius alteriusve beneficii.

4. De cetero quod dictum in hoc puncto de collatione rigorosè tali faciendæ à Vicario, idem dicendum de institutione rigorosè tali & confirmatione. Licet enim necessarium sit prius à Vicario cognosci aptitudinem presentati & electi, potest tamen hæc cognitio esse extrajudicialis, & sic unà cum institutione ab eo fieri extra Diœcesim. Garc. loc. cit. n. 138. juncto n. 142. Castrop. loc. cit. num. 17.

Quæstio 264. An Vicarius habens dictam facultatem conferendi possit conferre Episcopo, à quo habet illam facultatem, vel etiam sibi ipsi?

1. **R** Esp. ad primum negativè Castrop. loc. cit. num. 19. citatisque ab eo Azor. cit. c. 44. q. 13. Sbroz. l. 2. q. 91. n. 1. & 2. Garcias loc. cit. n. 143. citans Rebuff. in pr. tit. de forma Vicar. n. 82. Coraf. p. 2. c. 8. num. 6. Quintanadv. l. 1. Ecclesiast. c. 5. num. 7. Debet enim inter dantem & accipientem esse distinctio. Jam verò Episcopus ejusque Vicarius unum tribunal, unamque personam & corpus constituunt, uti & id ex eo patet, quod à Vicario conferente beneficium inhabili non fiat devolutio ad Episcopum, juxta c. 2. de consuetud. in 6. & c. Romana. de appellat. in 6. Castrop. Garc. ll. cit. citatiq. ab illis.

2. Limitat tamen hoc ipsum Garc. n. 144. ut intelligendum videatur, quando Vicarius conferet ut ordinarius; quia nimirum simul cum jurisdictione generali & ordinaria potestate data ei esset potestas conferendi. Supponit enim & fusè tradit Garc. à n. 41. quod cum illa, quæ speciale mandatum requiritur, committuntur simul cum designatione Vicariatus seu jurisdictione generali & ordinaria potestate (aut etiam, dum ea separatim ac postea committuntur ab Episcopo, non solum faciente mentionem Vicariatus, salutando illum & compellando Vicarium suum, ut Jo. And. sed dicendo; quod commissionem aliàs datam extendat, ut Garc. n. 44.) tunc Vicarium esse in omnibus Ordinarium. c. translatio. de constit. Unde fiat, ut nunquam appelletur à Vicario Generali ad Episcopum, etiam in iis, quæ speciale mandatum requirunt; quia solent simul cum potestate ordinaria committi; citatque pro hac doctrina sua Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 8. Felin. in c. corrigenda. de off. Vicar. n. 1. Sbroz. l. 1. q. 67. n. 3. &c. Secus proinde esse ait Garc. n. 144. Seu Vicarium posse Episcopo conferre beneficium, si conferat ut delegatus. Cujus tamen contrarium tenet Castrop. cit. n. 19. eò quod, dum hæc delegata potestas ab Episcopo proveniat, si Episcopus vi illius acquirere possit beneficium, quod alienum est ab usu Ecclesiæ; cum proviſio beneficii à beneficiato ortum habere nequeat, ne detur locus ambitioni.

3. Limitat quoque hoc ipsum Sbrozium loc. cit. hoc modo: nisi Vicarius Episcopi creatus esset auctoritate apostolica, quia tunc poterit conferre Epi-